

Francisco Bosch Llorella, 82 anys, incansable treballador. De tradició familiar pagès de tota la vida. Ha destacat professionalment en el món del cavall

Ens podries fer una mica d'història de Can Boada?

Ho faré fàcil. Partiré de l'any 1925, en què el pare, en Joan Bosch, va començar. Just acabat de casar-se. Llavors residia al carrer de Baix, i és on jo vaig néixer. Era una casa normal de carrer, al darrere hi teníem una sola cort i allà teníem una vaca, una euga i una truja, i en aquell petit espai van conviure els tres animals, tenint en compte que tots tres hi van tenir les seves cries.

I quan va començar la cosa més de debò?

A Can Boada vam començar a tenir cavalls a partir de l'any 1932, quan vam posar la parada de sementals amb un cavall bretó i un burro català.

I durant la guerra, com va anar la cosa?

En esclatar la guerra tot es va parar, hi havia poca feina. Un cop acabada es va començar a treballar fort, llavors a casa ens portaven eugues de tota la comarca.

Després van venir uns anys de bonança...

Sí, entre els anys 1940 i 1950 va ser una època fantàstica de treball, els pagesos començaven a refer-se, el camp es conreava amb els animals i aquí, a Can Boada, vam arribar a tenir tres cavalls bretons sementals i cinc burros catalans, també sementals, i he de dir que de burros en vam arribar a tenir fins a quinze. Els burros els seleccionàvem i els que no ens interessaven els veníem a uns personatges àrabs.

Devia ser molt jove en aquell temps...

Sí, és veritat, però ho recordo molt bé perquè el

pare m'ho havia explicat moltes vegades. Un d'aquests sementals es deia Galán, i l'any 1951 el vam vendre per 100.000 pessetes., i per un

altre que es deia Pelut, una mica més endavant se'n van pagar 90.000, una mica més barat perquè ja començaven a arribar els primers tractors. A partir d'aquí es va produir un gran canvi a la pagesia.

“...a Can Boada fa tres generacions que hem dut el pendó...”

Com a pagès sempre heu participat a la Festa de Sant Antoni?

I tant, només et puc dir una cosa, a Can Boada fa tres generacions que hem dut el pendó, Joan Bosch Costa, Francisco Bosch Llorella i Esteve Bosch Franch. Vull esmentar que l'any 1944 els pendonistes anaven muntats en tres burros catalans.

I últimament, a què us dediqueu a Can Boada?

Bàsicament a la cria de cavall espanyol, que penso que puc dir amb cert coneixement, que no té res a envejar a cap altra raça. També tenim cria del burro català.

COPANETT

COPANETT

COPANETT

COPANETT